

Τ/ορτλς'
(Γτα'ρμ)

βγ. Ου'ρα
17α'

Ηρστωνης ης ελγαλως λινς
(= αινωλ. κ. λ. ο.)

1102

Πηγ. Οφ. XVII, I.

M, 35, 977

ἑστειρία
(ἀρχοντος)

ἰδε ναιχ. jus gladii

...Μίζον τῷ νόμῳ τὴν ἑστειρίαν· κίρασον τῇ α
γῇ τὴν ἡγεσίδα. Πολλὰ καὶ χρηστέοντα κα
δοῦσαν σίδα, δύσασσιν εἰς ὅσον μὲν τῇ
τιδούν, ὅταν διαχέουσαι εὐαρσύνην χρηστέοντα
δύσασσιν μὲν εὐνοία τὸν ἡγεσίμνον. Μ
εἶναι σε ἐνδύει τῇ ἀρχῇ ἀνείκελον· μ
ἐν τῇ αἰσίδα καὶ τὴν ἑστειρίαν